

Slutplädering

Jag gick in på Vidsels övningsområde i somras för att med en fredlig civil olydnadsaktion störa den amerikanska bombövningen och skapa en diskussion angående det svenska och amerikanska militärsamarbetet. Jag var inte där för att förstöra något, skada eller kränka någon annan människa utan försökte helt enkelt hjälpa människor som har det svårt i andra delar av världen.

I Afghanistan och Irak bryter USA konsekvent mot Geneve-konventionen och kränker mänskliga rättigheter genom att i stor utsträckning döda civila personer. Uppgifter som visar på detta beteende har bl a kommit från media som har berättat om bombade bröllop, totalförstörda byar och raserade moskéer. Vi har även fått uppgifter via Wikileaks, hämtade från den amerikanska militären, som visar på en total brist på respekt för människoliv.

Händelser av detta slag sker konsekvent p g a USA:s val av taktik såsom användandet av clusterbomber och fällning av bombmattor. Med dessa metoder är det ytterst svårt att undvika civila dödsoffer och under Afghanistankrigets första 6 månader dödades nästan 4000 civila av det amerikanska bombflyget.

USA:s beteende kan fortgå eftersom det accepteras av omvärlden och stöds genom diplomatiska kanaler och med militära medel. Om omvärlden krävt att USA ska följa Geneve-konventionen och respektera de mänskliga rättigheterna hade de varit tvingade till detta. Dessa självklara krav ställs dock inte och här är Sverige inget undantag eftersom vi erbjuder USA:s flygvapen en möjlighet att öva på sina destruktiva metoder samtidigt som vi sänder diplomatiska signaler att vi accepterar de krigsförbrytelser som USA faktiskt genomför.

Det är dessa signaler som jag ville förändra genom att störa övningen i augusti. Jag ville visa att det finns människor som inte alls accepterar krigsbrott och att civila människor mördas. Jag ville sända signalen till USA att deras agerande i Irak och Afghanistan inte är acceptabelt.

Man kan likna situationen vid att jag tar en kniv från en person som försöker använda denna kniv mot en annan människa. I denna situation fråntar jag

förövaren det verktyg han behöver för att genomföra dådet. I situationen som jag var i förra sommaren försökte jag beröva USA ett verktyg de behöver för att begå krigsbrott, nämligen politiskt stöd och acceptans från omvärlden. Jag och mina vänner gjorde detta på flera olika sätt under sommaren, genom t ex demonstrationer och opinionsbildning i medier, men för att sända en så stark signal som möjligt försökte jag även störa övningen. Jag bedömde att denna aktion skulle vara den mest effektiva metoden för att få USA att inse vad jag och förhoppningsvis och fler med mig tycker om mord på civila människor.

Jag anser därför att mitt handlande inte var brotligt då jag handlade i nöd. Mitt agerande räddar civila i Afghanistan och Irak då USA inte kan fortsätta bomba när omvärldens stöd och acceptans dras undan. Lagen om nöd tillåter lagbrott om de utförs när det finns fara för liv eller egendom. Det är ingen tvekan om att det finns fara för liv eller egendom i Afghanistan och Irak, en fara som heller inte kan ursäktas och accepteras. Jag minimerade denna fara hemifrån Sverige så gott jag kunde och lagen om nöd bör därför tillämpas eftersom det finns ett klart samband mellan att tillåta en amerikanska bombövningen och civila offer i Irak och Afghanistan. Jag vill också att rätten försöker se mitt agerande i ett större perspektiv, nämligen som en del av den globala fredsrörelsen. Civil olydnad har alltid varit en viktig del av denna rörelse som har hjälp till att forma den värld vi lever i idag. Denna värld är dock på intet sätt perfekt och arbete för fred och solidaritet kan absolut inte ses som slutfört.